

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Librería Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga.
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesetas 1'50
Cuba y Puerto Rico, 2.—Estranger, 2'50

LA DIADA DE SANTA LLUCIA

Lo present número ha passat per la censura de la autoritat militar.

LA SENMANA POLÍTICA

o cal que s' alarmin si senten el següent diálech:

- Fart!
- Mort de gana!
- Cadáver!
- Hidrófobo!....

Aquestes invectivas son els piropos que's dirigeixen en Silvela y en Sagasta, l'un empenyat en asseure's á la taula, y l' altre decidit á no alsarse d' ella perque diu qu' encare no està llest. Los antecessors de D. Práxedes, els vells progressistas cantavan: «Moriré con la espada en la mano»; pero l' home del tupé ha substituït l' espasa per la for-

quilla, y si ha de morir ha de ser forquilla en má. Per aixó, en Silvela trina y's desespera, sobre tot quan veu que la daga se li rovella y que cada dia's va quedant mes sol.

No's pensin, també en Sagasta's troba en lo mateix cas: alguns dels homes que mes l' ajudavan á fer disbarats, fugen d' ell com de la pesta. Hi ha fa temps un bastó alsat, y no volen rebre.

Pero D. Práxedes, d' altres se n' ha vistes de pitjors y no s' apura per tan poca cosa. Podrá ensorrrar-se la nació, podrá naufragar el barco del Estat: l' última cosa que sobrenadará, en mitj de la catàstrofe, tinguin'ho per segur, serà l' tupé de aquest home.

**

Ara mateix quan tothom está trayent foch pels caixals en contra d' ell, se n' ha anat á pescar ab la major frescura en lo mar agitat y térbol de la política. Ha llansat á l' ayqua l' esqué, que segons alguns era una gran creu pensionada, y segons altres un tercer entorxat, y als pochs instants els peixos ja picavan. Ha tirat ab farsa y n' ha tret un gran llubarro enganxat per la boca. Y ha dit desseguida:—Al cistell y á casa.

Dijous, dia 15, sortirà lo popularíssim

ALMANACH DE LA CAMPANA DE GRACIA PERA 1899

Escript y dibuixat per gent que saben ahont tenen la má dreta.—Cuberta de colors. Un tomo d' unas 200 planas farsidas de dibuixos.

Preu: 2 ralets per tot arreu.

(0/38)

EL MÓNSTRUO MODERN

Molt ha crescut aquest pop, y si no li tallan els xucladors no'n farà pocas de desgracias!

Suposo que haurán llegit les declaracions politicas del general Weyler: si tot el país se 'n fa creus, just es que al autor de tals declaracions el condecorin ab la medalla grossa. Se l' ha guanyada per la séva valentia... politica.

Ell va acabar ab els conservadors desde 'l punt y hora en que va morir en Cánovas: estava molt agraviat ab els fusionistas que 'van rellevar del mando de Cuba; pero des de 'l punt y hora que l' isla de Cuba ha mort per Espanya, no té cap inconvenient en ferse amich dels fusionistas, extrenyent la mà que va firmar 'l seu rellevo. La mort dels homes y la mort de las islas son las causas que influixen en las sevas decissions. Morta la cuca, mort el ver. Veste'n Anton que 'l que 's queda ja 's compón.

Y ja 'l tenim de acort ab 'l home del tupé, tant d' acord hi está, que se li ha ofert per desempenyar la cartera de la guerra, facilitant adeñés per tot lo que convinguï, 'l concurs de 'n Romero Romero; un altre peix que 's porta l' oli.

De questa manera es proposan reforçar la desmoronada situació fusionista, posantla en condicions de seguir governant ab lo concurs de las Cortes actuals, sense necessitat de cansar al país ab unes novas eleccions. Las Cortes aprobaron tot lo que s' ha fet, donaran bills de indemnitzat, a dotzenes y à grossas si colvè y aquí no ha passat res.

No hi ha hagut cap guerra desastrosa, no hi haurà tampoc cap necessitat d' aclarir las causas del desastre, ni d' exigir responsabilitat à ningú.

La pau suscrita à Paris no hi haurà tampoc cap necessitat d' examinarla: ab que s' aprobi sense discussió haurém fet la pau amb nosaltres mateixos.

La rufina de la Hisenda... ¿Y què? ¿Per què preocuparnos per semblant bagatela? No hi haurà tampoc cap necessitat de gastar temps y saliva en treure competes... ¡Els números!... ¿Han vist may res mes fastidios? Y axis el pulcer Sagasta, l' inmaculat Sagasta, l' venerable Sagasta, l' integrèrrim defensor de las libertats democráticas y de la suspensió de las garantias constitucionals y de la censura previa, podrà presentarse radiant de goig y rejuvenit, al amparo de 'l espasa de 'n Weyler y de la llengua de 'n Romero, disposit a empêndre resultalment el camí de la regeneració de la patria?

Es aquest 'l últim honor que 's reserva: per lo mateix qu' ell 'l ha perduda, s' adjudica la missió de regenerarla.

Així es—per causes que ningú ignora—la política de aquest país carnavalesch, y qui no hi estiga conforme que 's penji.

Acabém ab un petit apòlech?

Hi havia una bona dona que feya temps tenia una mà terriblement inflada. Se li havia Anat formant matèria, y per mes remeys que s' aplicava 'l mal no cedia. Havia probat unturas, ungüents, pegats de totas menes: remeys de metjies burros y de curanderos xarlatans, y 'l mal cada dia pitjor, cada dia mes enverinat, fins al extrem de convertir-se en una horrible gangrena.

Per últim acudi a un facultat sabi y expert, el qual després d' examinar atentament la mà malalta, no pogué menos de resoldre's a executar una dolorosa operació quirúrgica.

Y al realisarla quedà plenament probat el seu diagnòstic: ben clar ho havia manifestat desde 'l principi: tot aquella inflamació, tot aquell pus, tot aquell dolor provenia senzillament de que aquella bona dona se li havia introduït feya molt temps una punxa, una espina direkte de la mà.

—Si de bon principi—digué 'l doctor—se li hagués extret aquest cos estrany, no hi hauria hagut aqueixa carniceria... Avui, potser, el descuit que s' ha tingut li costarà la vida.

¿QUÍ LA REGENERARÀ?

Aquell que la regenera serà.

La patria està feta un nyap y pobla, es tan lo que reb y tan gros ja porta 'l gop que està a punt d' anà a can Tap. (1) Tot hom diu qu' més hi sab perquè no li arribi 'l R. I. P. però aquell que ja 'v tip no s' hi vol posá de cop perquè veu que no hi ha adob ahont no hi ha moca ni trip. (2)

J. STARAMSA.

LS elements que avuy parlan tant de descentralizació y autonomía regional, si creuen realment lo que diuhen, fan molt mal en mantenir indecisos, sense empêndre un camí viable que 's guí al logro de las sevas aspiracions. Esperar que 'l present estat de cosas admeti may las reformas que ells preconisan, es una ilusió, per no dir una insensatéss. Ningú llyuta contra 's seus interessos. ¿Per qué, donchs, no van tots els regionalistes ahont tener de anar? ¿Per què no trucan a las portas del partit republicà?

Ell es l' único que desde molt temps enerra ha donat forma política a semblants aspiracions. Ell es en sa conseqüència, qui té mes dret a plantejarlas. Ho declaren axis ab tota lleialtat. Si las corrents públicas van transformar envers l' autonomía, únicament el partit republicà federal té ráh y posseix solucions propias per plantearla.

Confida questa patriòtica missió al partit republicà federal, enrobustit ab 'l apoyu franch de tots els regionalistes espanyols, assegurant que tots els més d'Espanya, las guerras y la mort de tants joves son deguts à la falta de fo—'l últim dia s' ocuparen de las donas y un de desigut—Pares y mares: vigilié a las vostrs filles perque avuy tothom s' ha tirat sobre 'l gènero femení. —Se 'n figura que bé podran dir las cosas en una forma menos naturalista.

Arbeca—Passan unes cosas en aquesta vilà, que no 's diria sino que hem tornat al temps de la pio. [Ay del que 'l diumenge fassi alguna feyna, per necessari que li sigui!] Ja està fresch. S' ha donat el cas de alguna pobra mare que passant tota la setmana al camp, ha volgut aprofitar el diumenge per rentar la robota dels seus fills. Donchs, com si cometés un crim, s' ha vist expulsada del safreig y amenaçada ab una multa de una à quinze pessetas. [S' ha vist may un atach més injust à la libertat individual y un insult més cruel als carinyosos debers de una mare pobra? Donchs això passa à Arbeca, à favor de una corrent de fanatism religiós que no hi ha per hont agafarla.

Comparació.

En Mac-Kinley, després de haberlos arrebatat totas las colonies, demana un exèrcit permanent de 100 mil homes.

El govern espanyol, després d' haverles perdudas,

n' exigeix 160 mil.

Aquesta diferencia es molt xocant si's considera que

mentres ara ells tenen molt per perdre, nosaltres no temírem res per conservar.

Ningú ha vist encare un xavo dels milions que 'l yankee 'ns dona, y ja la gent s' agarbona per saber lo que 'n faré. ¡Calma, senyors! Aquests quartos no es hora de discutirlos: crech que avants de repartirlos hem de veure... si 'ls cobré.

En Romero Girón, que com à ministre de Ultramar pendent varis liquidacions de milions ab la Transatlàntica, ha lograt ficar al seu fill à n' aquesta Companyia, com a advocat assessor, y ab 30 mil rals de sou.

Vels hi aquí una nova forma del misteri de la Santissima Trinitat.

El Pare es en Romero Girón. El Fill el seu noi. L' Espirit Sant, el marqués de las Cinquillas.

Si veus el mar irritat, pensa qu' es de las infamias que hui ha tingut de consentir sobre 'ls plecs de las onades.

Diuhen de Filipinas qu' entre las moltes barbaritats que cometen els tágols ab els presoners espanyols, n' hi ha una que demostra las grans simpatias que tenen als religiosos.

En efecte: a molts dels frares que han caygut en lo seu poder, els tenen agafats pel nas ab una anella, com si fossen ossos.

Això es horroso i veritat? No obstant, si bé s' considera, aquests son els frufts de l' educació que varen rebre aquells salvatges, confats per espay de tants si-gues à la única y exclusiva direcció de las ordres monàsticas.

No van saberne fer homes, y ara's portan com à fieras.

Tractas de cobrá 'ls alcances que 'l govern t' està adeudant? Mentre's t' esperas, assentat y aixis no 't canxars tant.

Després, per no marejarte y assegurar milló 'l tret, crida al tèu fill... y encarrégali que ho encomani al seu nét.

Volen que 's pinta un gran quadro emblemàtic nacional? Lligo dugas gacetillas y 'l tinch fet en un instant.

«Hi ha un torero que en tres mesos ha guanyat vuit cents mil rals.» «Més de mil mestres d' estudi fa tres anys que no han cobrat.

Ha dit en Montero Ríos, que si de la conferencia de París no se n' han pogut treure millors resultats, ne té la culpa la premsa espanyola ab las sevas indiscrecions.

Consti, per la meva part, que protesto contra semblaant imputació.

Tothom sab que desde que va reunir la conferencia de París, venim obligats à sometre 'ls nostres escriptas ab tota menor de anar. ¿Per què no trucan a las portes del partit republicà?

Res: queda endossada à la censura la lletra de cambi que à càrrec de la premsa, ha librat desde París el matador de Mèco.

CARTAS DE FORA.—*Capsanes.*—Terminaren las sevas prédicas el Gueny y l' Flora-micas, assegurant que tots els més d'Espanya, las guerras y la mort de tants joves son deguts à la falta de fo—'l últim dia s' ocuparen de las donas y un de desigut—Pares y mares: vigilié a las vostrs filles perque avuy tothom s' ha tirat sobre 'l gènero femení. —Se 'n figura que bé podran dir las cosas en una forma menos naturalista.

Arbeca—Passan unes cosas en aquesta vilà, que no 's diria sino que hem tornat al temps de la pio. [Ay del que 'l diumenge fassi alguna feyna, per necessari que li sigui!] Ja està fresch. S' ha donat el cas de alguna pobra mare que passant tota la setmana al camp, ha volgut aprofitar el diumenge per rentar la robota dels seus fills. Donchs, com si cometés un crim, s' ha vist expulsada del safreig y amenaçada ab una multa de una à quinze pessetas. [S' ha vist may un atach més injust à la libertat individual y un insult més cruel als carinyosos debers de una mare pobra? Donchs això passa à Arbeca, à favor de una corrent de fanatism religiós que no hi ha per hont agafarla.

Comparació.

En Mac-Kinley, després de haberlos arrebatat totas las colonies, demana un exèrcit permanent de 100 mil homes.

El govern espanyol, després d' haverles perdudas,

n' exigeix 160 mil.

Aquesta diferencia es molt xocant si's considera que

(1) s. Valgui la llibertat.

(2) a.

(N. del autor.)

CRÒNICA DEL TRABALL

MONISTROL DE MONTSERRAT.—Trist es que ab tan poca consideració siga tractada la classe obrera à Monistrol. Trist que de aquests edificis qualis xamanyes ab rallas de fum escrivhen en lo blau cel el lema de civilisació, ne surtin uns rostres demarcats y tristos per la fonda petjada que ha deixat en ells l' excess de traball y la falta de alimentació.

En la fàbrica de D. F. Coma, à n' es filadors se 's ha re-

acabés com ha acabat!

—Ni un temperament de fibra.
—Ni un pensament radical.
—No més proposicions cursis.
—Per tot remey, ungüent blanch.
—Ah, no, francament, jo plego.
—Jo m' comeno à retirar.
—Miri... veig que aquesta tarda al Frontón hi juga en Brau y vaig a ferhi una apostia:

—Què vés? —No, jo tiro avall.
M' haig d' arribar a compràr un décim de la rifa de Nadal, y vull pendrel en un puesto que soien séafortunats.

—Senyor Trull, donchs à reverte.
—No s' hi cansi, senyor Blay.

C. GUMA.

SOBRE LA CARLINADA

Dona l' enhorabona als predicadores de Santa Ana y de Betlém, que desde'l cubell mistich han fet un pic de propaganda de caruncula. A mi m' agrada las cosas claras y 'l chocolate espres.

Es preferible que 'ls carlins de sotana ensenyin la cara, que no s' encanqui per conspirar. Així el dia que convingui, el poble liberal, sabent qui son, els tindrà mes à mà. Dona mes gust cassar llibras à camp ras, que no tenir de tréuleras del can ab la fura y la cendresa.

Per altra part la franquesa de aquests predicaires ensenyará alguna cosa que tant inconsideradament han anat fomentant la reacció clerical sobre aquest desventurat país. Potser, al considerar que qui cría cors està sempre en perill de que li treguin els ulls, adoptaran providencias salvadoras. Y si no les prenen, pitjor.

La carlinada s' ha tornat molt llenguda y bravucona. Y à pesar de tot, may s' havia notat tan fred com ara, en aquelles comarcas que major contingent donoren al carlinisme en las anteriores guerras civils. Tant fred hi fa, que molts dels que en aquelles guerras havian empunyat las armas, avuy diuen que no poden perque tenen els dits plens de panallons.

—De què s' refian, donchs, els alarmistes per alertar algunes esperances?

No fa qui suposa que actualment tenen la vista fixa en los quartels. [Imbecil!]... [Què no sabeu, per ventura, que l' exèrcit espanyol, per tradició, per dignitat, per pondonor, per sentiment, fins per odi sellat ab rius de sanch, sempre que 'ls carlins s' atrevinhan a acostar's hi, no 's hi pot ensenyar altra cosa que la punta de las bayonetes.]

Així ho ha fet sempre, y ab mes motiu que may ho farà en lo successor. Tota suposició en contraries es un insult grosser. Unicament els carlins, agravats per les tundidas que han rebut sempre del exèrcit, son capaces d' insultar, suposant que quan arribi l' hora deixarà de cumplir ab lo seu deber.

Y ara, per acabar, una insinuació amistosa al heroe de Oroquieta.

Senyó Carlets, no fassí l' os, que à la séva edat no li està bé. Si la dona l' empunya, diheint que vol ser reyna, envihila à la cuyaà à rentà. Ts plats y que 's desahogui al lleixat y ab el fregall. S' faigua una mica, posser se 'n' airà totas las caboris.

Mantenir à Espanya en estat d' alarma, encare que siga ficticia, ni fa cap favor à vostre, ni reporta cap beneficis à la nació, segons creya, residia en aquella ciutat. Desgraciadament al arrabiar-hi, 's troba à la nedvedat de que ja feya algun temps que 'l seu germa's havaix embarcat per Méjich. Faltada de recursos, determinà dirigir-se à Madrid à solicitar una pensió à que té dret com a órfana de un coronel que 's distingi gloriosament en la guerra de Africa. Allà à Madrid era ja coneguda, com artista lírica, per haver cantat en una funció de beneficiàcia ab l' immortal Gayarre.

Recollida després per algunes ànimadas piadosas d' entre mitj, de las ruïnes de la seva llar y dels cadàvers de sua, ye-vant qu' encara conservava un ali de vida, sigui transportada à un hospital ahont permanesqué 11 mesos sense poder articular ni una paraula. Per si logrà restablir-se algun tant, y avuy a pesar de contar tan sols uns 39 anys ne representa uns 70. Pobra senyora!

Recollida després per algunes ànimadas piadosas d' entre mitj, de las ruïnes de la seva llar y dels cadàvers de sua, ye-vant qu' encara conservava un ali de vida, sigui transportada à un hospital ahont permanesqué 11 mesos sense poder articular ni una paraula. Per si logrà restablir-se algun tant, y avuy a pesar de contar tan sols uns 39 anys ne representa uns 70. Pobra senyora!

La Creu roja ha tingut per ella las atencions humanitàries que 's mereix la tan intrèpida heroina, com desgraciada dama, personificació completa de la nostra patria, mutilada, ensangrentada y saquejada, pero sempre intrèpida pera llançar à la faç de sos enemicx, ab l' últim alé, l' màgic crit d' Visca Espanya!

La Creu roja ha tingut per ella las atencions humanitàries que 's mereix la tan intrèpida heroina, com desgraciada dama, personificació completa de la nostra patria, mutilada, ensangrentada y saquejada, pero sempre intrèpida pera llançar à la faç de sos enemicx, ab l' últim alé, l' màgic crit d' Visca Espanya!

Pero ay! Si 'ls carlins fassen capassos de pensar, ja no serfan carlins.

Segons opina en Sagasta,
en Silvela està rabiós.
—Doctor Ferrán, crech que 'l cridan:
¡apa, á la vila del Os!

Pels alrededors de Gibraltar hi ha actualment una gran bellugadissa de acorassats inglesos. De dia s'dejan las aigües, y de nit, encenen els focos elèctrics y fan la rateta als pobles de les costes espanyolas.
¡Vaya uns vehíns mes empipadors!

A lo millor s' allunyan del litoral de la Península, per arrimarse á las posseisóns espanyolas de la costa de Africa.

Al trobarse davant de Ceuta, no han tingut empaig en treure fotografías de las fortificacions de la plassa.

Se diria que van á la cassa de una noya maca, y li treuen el retrato per sorpresa.

Ja veurán com aquests tenrius farts de biftechs, el dia menos pensat ens donan el gran disgut del sigle.
¡Ay d' Europa, si no empunya prompte un bastó per posals'hi 'ls peus á rotlló!

—Pel Nort diu que han vist rodar
una ballena? Està bé;
jo, pel que podrà sé,
la farà registrar.
En circumstancies tan tristes
la sospita es natural.
¡Que no sigui un animal
subvencionat pels carlistas!

Ha passat á mans de 'n Sagasta el mensatje de l' Assemblea de Zaragoza.

M' agradaría saber si 'l llegirà.

Y si 'l llegeix, m' agradaría sentir las bromas que deurà ferhi.

—Bon paper—dirà—per aixugar la paella que tinch agafada pel mánech!

Don Carlos es á Bélgica
d' incògnit y allotjat en un *figón*.
Que hi sigui, enhorabona:
que hi haja un *belga* més que li fa al mónd?

—¿Qué hi ha d' això de las Corts?
—Que tractan de convocarlas
per ratificá 'l bullit
que á París està guisantse.
—¿Y no's parla de quan s'obran?
—El disset de Jané.
—Ah, vaja!
Fetxa simbólica; 'l dia
de Sant Antoni dels *ases*.

Teatro Gignol:
El putxinetli Silvela:—Mare! Tinch gana!
El titella Sagasta:—Té, menja!
Y al dir:—Té, menja!—li tira un plat pel cap.
Se veuen uns sainetes mes divertits en los teatrets
de putxinetlis!...

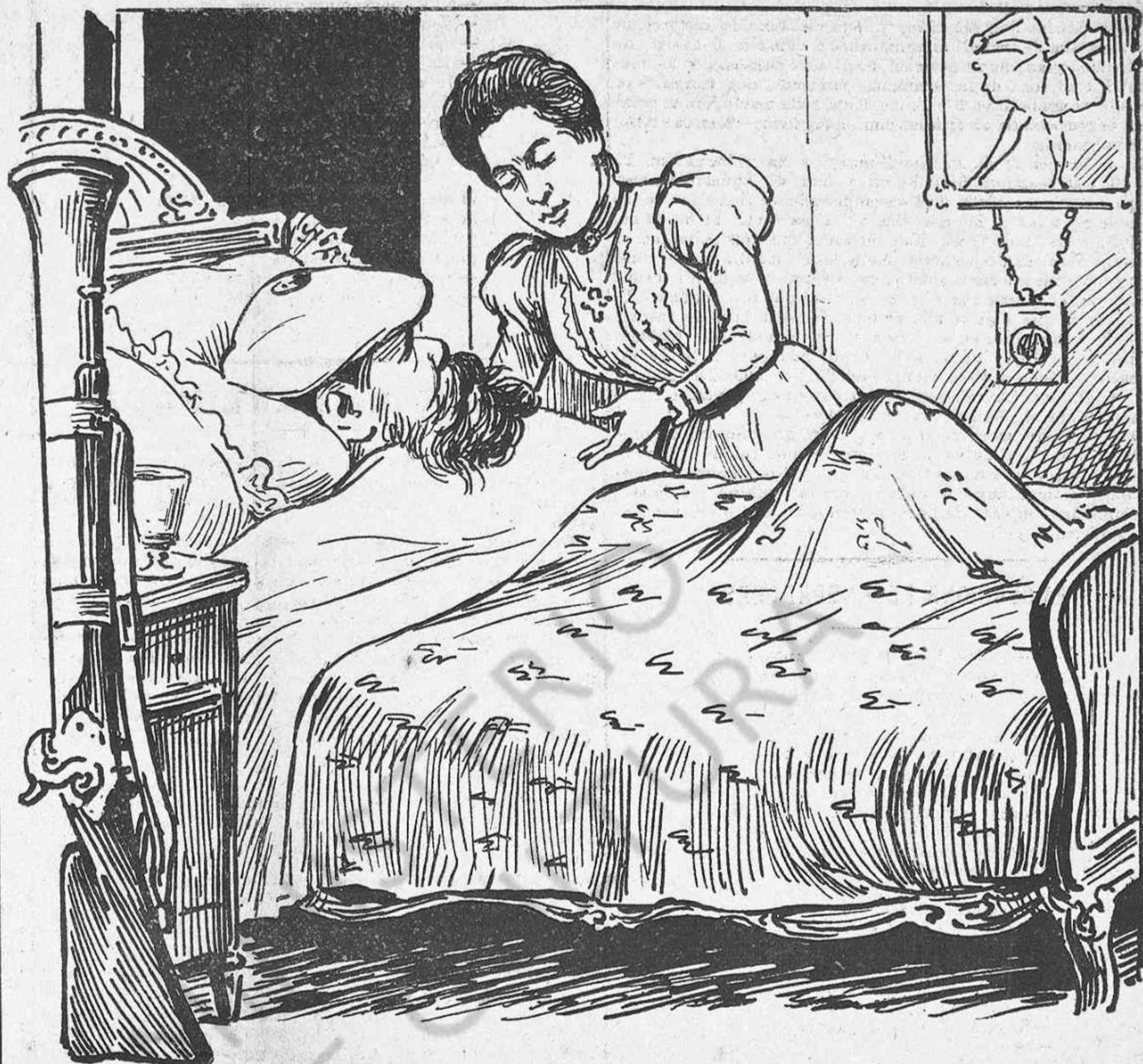
Deya un periodista:
—Éncare que 'l general Blanco estiga camí de la Pe-
nínsula, dupto molt que puga entrar á Espanya.
—A yay ¿perquè?—li preguntaren.
Y ell va respondre en castellá:
—Porque la censura militar no quiere blancos.

—Ja ho sab? El duch d' Almodóvar
està traballant de boig
recullint *partes* y notas
per imprimí 'l «Llibre roig.»
—¿Per qué servirà?
—A la quènta
per ilustrá als diputats
respecte als diversos tràmits
dels últims fets consumats.
—Y ¿perquè es *roig* el tal llibre?
—Home, ja ho pot presumir;
perque 's deu donar vergonya
de las cosas que ha de dir.

Continúa parlantse molt de regeneració; pero sense adelantarse un pas.
¡Regeneració!... Regeneració!...
Bonica paraula! Pero jo temo que si no 's planteja la qüestió en lo seu verdader terreno, no passarém de la primera sílaba.
Total: *re*.

Per cable (desde Manila):
«Espanyols en cautiveri
demandan al ministeri

EN CARLETS Y LA DONA

—Y donchs ¿que no t' aixecas?

—No, noya: al hivern al llit s' hi està molt bé: ho deixaré per la primavera.

que pensi en darlos la mà.—

Resposta (desde Madrid):
—«Ministeri, ara com ara,
sols pensa en mirar la cara
qu'està fent don Valeriá.»

SOLUCIÓNS

A L' INSERTAT EN L' PENULTIM NUMERO

1.ª XARADA.—*Ga-li-nas*.
2.ª ANAGRAMA.—*Baró-Roba*.
3.ª ROMBO.—

S I S
S O C I O
R I C A R D O
S I R I A
O D A
O

4.ª GEROGLIFICH.—Com més minuts, més segons.

Han endavinat las 4 solucions los ciutadans Tit de la Tita, Un Mal-carat, M de la Martingala y Un nyébit; n' han endavinat 3 Pau Piú y un Jardiner; 2 Perico N. y C. de fresch; y 1 no més E. de Vallvidrera, Antón Peliagut y Reineta de Casa.

LA SOLUCIÓ AL GEROGLIFICH

Hem rebut centenars de solucions, la major part d' elles á tres quarts de quinze. Jutjin per las mostras: «Tant hi ha de Barcelona á Madrid, com de Madrid á Barcelona.»—Bé mes bé, dintre uns tancats.»—Bé mes bé ll tancats que dos Estats Units.»—Ums blanachs en un cercat, tenen 2,000 bens negres tancats.»—Dintre 'l mitjà de uns grans sols vé mes bé la seva sombra.»—Bum Bum.»—Bens cambiats ab uns mes grans.»—Blanch Moret Montojo Bermejo tots son uns, etcétera, etc., etc.

La solució verdadera es la següent:

EL PRINCIPI DEL BÉ Y L' MAL ESTÀN DINTRE DE CADA HÚ
L' han endavinada: 1. Pep (de Barcelona).—2. Ciero (de Figueras).—3. Joseph Rodeja (de Id.).—4. Lluís Pinadell (de Id.).—5. Miquel Verdaguér Bayo (de Id.).—6. R. Gubert (de Palamós).—7. Joaquim Molas (de Barcelona).

Els de Barcelona poden passar á recullir l' àlbum Presbiterias. Als de fora se 'ls enviarà.

ENDEVINALLLAS

ANAGRAMA

Ves si es total en Total
que cada jorn per dinar
al ferli quatre posturas
veurás que 's posa á plorar.

R. CAMPINS.

GEROGLIFICH

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciutadans R. Subirà y B., Miranús, Calcomanias, Pep Panxeta, Tuset, Joan Fracassat, A. A. (entre corcat), Silla y Un Abandonat:—Lo que 'ns envian aquesta setmana no fa per casa.

Ciutadans Lay, Pere Miàrons, R. Campins, Ramona Mona, G. Casamon, Anton dels Obits, Vicentò, Gat borrange, La Caanya y Un Vilafranqui.—Insertaré alguna cosa de lo que 'ns envian.

Ciutadà Aguilera: Enlletjeix la composició que 'ns remet el ripi que hi ha en la darrera estrofa.—Salvador Bonavia: Estan bé totes dues: las publicarem.—Alter Ego: Idem idem la que 'ns ha remes.—E. Vilaret: Alguns dels seus cops de pinzell resultan un tan borrosos.—J. Colominas M.: Aprofitaré la seva composició.—Pepet de Gracia: Verdaderament s' hauria de llimar una mica; pero per ferho nosaltres ens falta temps.—Antón del Singlot: La dècima es fluxeta.—P. A. Moreno: Va bé y s'aprofitará.—A. Pallejà: Entre mitjà hi ha algú xiste; pero 'l conjunt resulta un tant desbalastat.—A. del Corral: El fet te tant poch interès, que no valia la pena de versificarlo.—A. B. A. (Sans): Enterats.—A. Rius y Vidal: Li agraihim l'envio: va bé tot.—S. Alsina y Clos: Ja veurà 'l quènto en l' Almanac de la CAMPANA.—Angel Montanyà: Acceptada la seva poesia.—Noy de 'n Nara: També acceptariam la de vosté si no s'igues tan incorrecta.—J. Suen Copià: La seva composició sobre no tenir gayre relleu, no diu tampoch gran cosa de nou.

ANTONI LOPEZ, editor. Rambla del Mitj, 20

A. López Robert, impresor.—Asalto, 63.—Barcelons.

Sortirà dijous, dia 15

L' ALMANACH DE LA CAMPANA DE GRACIA PERA L' ANY 1899

Ilustració exuberant.—Text de primera y de gran actualitat.—Preu com sempre 2 ralets.

Sortirà dijous dia 15 de Desembre.